

er svært nok at afgøre. Af større Interesse synes det i hvert Fald Anm. at være, hvad Estrup tilsigtede med sin Politik. Thaulow mener at have fastslaaet, at hans Optræden mod Venstres Krav om Parlamentarisme var nødvendig og laa i Traad med hans Politik i 1866. Utvivlsomt har Estrup haft en stærk og velbegrun- det Fornemmelse af Jordens og Ejendommens Betydning i et ordnet Samfund. Og han har yderligere haft den gode Jorddrots Følelse for de socialt svage. Selv om der i meget her kun er Tale om Antydninger og Antagelser, er der adskilligt, der taler for, at Estrup (som ogsaa Nellesmann) kunde være gaaet ret vidt i en Politik til bedste for de fattige. Men det bliver netop derfor stadig et ubesvaret Spørgsmaal, hvorfor han ikke som den Statsmand, han virkelig var, fandt Udveje til at drive denne Politik sammen med de Lag, han ved Forfatningen af 1866 havde gjort til de ledende. Selv om Thaulow og Meningsfæller finder det forslidt, maa det siges igen, at den store Statsmands Gerning ikke bestaar i at slaa Bom. Thaulow gør sig Umage for at bevise, at Estrup ikke var en Diktator. Nej, det vil ingen paastaa. Men Diktator eller Folkerepræsentant, den gør Tidens Gerning, der fornemmer Folkets Trang og Villie og forløser den i Samklang med sin egen. Kan man forlange den Evne af nogen? Nej, for man kan ikke forlange af nogen, at han skal være større, end han er. Det er ubestrideligt, at Estrup var en større Mand end Hans Carlsen og Zytphen-Adeler. Men de havde Betingelser for et Samarbejde med Folket, som han ikke havde. *Povl Engelstoft.*

Asger Karstensen har deltaget i dansk Politik i op imod et halvt Aarhundrede som Journalist, Taler og Folketingsmand. Han begyndte som »ung Højremand«, hørte siden til de over for Venstre mest forhandlingsvillige, var 1915 den egentlige Stifter af Det konservative Folkeparti og gik for en halv Snes Aar siden over til Venstre. Han har deltaget i utallige Kulisseforhandlinger og ved Besked med Mænd og Meninger som faa i Landet. Man kunde vente interessante Afsløringer i hans Erindringer *Et Liv i Politik* (1940), men faar det egentlig ikke. Tidspunktet har i visse Henseender virket hemmende paa Fortælleren. Alligevel har den muntre og underholdende Bog sin Værdi ogsaa for Historikeren. Den giver i sine første Kapitler adskillige Smaabilleder fra Forfatningskampen, hvis Historie set ude fra Landet langt fra er skrevet endnu. Fra senere Tider er der nogle Indtryk og Oplevelser fra Alberti-Kampagnen, som dog er for ubestemte til at betyde meget. Af større Interesse er Begivenhederne omkring Rottbøll-

Affæren 1927 og flere andre bevægede Episoder inden for Højrepartiet. Storst Værdi har nogle Samtaler med Estrup, der bekræfter det andetsteds givne Indtryk, at Ministeren ingenlunde var uden Forstaaelse for sociale Spørgsmaal. Den lille Bog er meget praktisk forsynet med Register — men Forfatteren kunde utvivlsomt have fortalt adskilligt mere.

Povl Engelstoft.

Landsforeningen for Hjemstavnskultur fortjener stor Paa-skønnelse for at have taget Initiativet til Udsendelsen af en *Haandbog i Hjemstavnsforskning og Hjemstavnskultur*, hvor en Række af vore bedste Fagfolk under Redaktion af Lektor Regnar Knudsen har meddelt Specialoversigter over deres forskellige Fagomraader. Redaktøren redegør i Forordet for Hensigten med Haandbogen: at give Interesserede en almindelig Orientering og samtidig en Vejledning og Tilskyndelse til selvstændig Forskning. Direktøren for Geodætisk Institut, Professor N. E. Nørlund, behandler Kort og Kortbenyttelse med meget illustrerende Kortprøver fra Videnskabernes Selskabs og Geodætisk Instituts Kort. Statsgeolog, Dr. phil. V. Nordmann giver, navnlig med Udgangspunkt i de Formationer, enhver har for Øje, en Oversigt over Kvartærgeologien, Istiden og senere Tiders Skabelse af de danske Landskabsformer. Musæumsinspektør, Dr. phil. Therkel Mathiassen meddeler en Oversigt over Arkæologien og dens Kilder. De to sidste Forfattere lægger især Vægten paa at meddele Oversigter over Faget, andre ønsker mere at give direkte praktisk Studievejledning, som f. Eks. Stednavneudvalgets Sekretær, cand. mag. Gunnar Knudsen, der behandler Stednavneforskning. Ogsaa Lektor, Dr. phil. Henrik Ussing giver, foruden Oversigt over Folkemindeforskningen, tillige en praktisk Studievejledning, og Folkemaalsudvalgets Sekretær, mag. art. Poul Andersen giver baade en Oversigt over Dialektforskningen og en praktisk Vejledning i Optegnelse af Folkemaal. Landbrugs- og Bebyggelses-historikeren Henrik Larsen giver med fyldig Litteraturliste en Oversigt over Landbohistorien, og Musæumsinspektør, Dr. phil. Helge Søgaard behandler Landbygningernes Historie. Bygningshistoriens Studiemateriale, Bygningerne og Monumenterne, afspejler jo paa en ejendommelig haandgribelig Maade ikke uvæ-sentlige Sider af en Bys, en Egns, et Lands Udviklingshistorie igennem Tiderne, og Dr. phil. Vilh. Lorenzen har ved levende Eksempler anskueliggjort de forskellige Typer, de skiftende Stilarter fra romansk Kirkestil til Funktionalisme. Musæumsinspektør, mag. art. Victor Hermansen giver en god praktisk Studievej-